

Kokkolan kauppaopiston opiskelija

Kun saavuimme Englantiin, ei kestänyt kauan huomata, että kulttuuri on aivan erilainen kuin meillä Suomessa. Pieni kulttuurishokki ja koti-ikävä iskivät jo ensimmäisenä päivänä. Lontoon ruuhkasta, hälinästä ja likaisesta hotellista selvisimme ihanaan, kauniiseen Bury St Edmundsin kaupunkiin. Tutustuimme kaupunkiin nopeasti ja viihdyimme heti hyvin.

Tutustuimme nopeasti ihmisiin ja saimme uusia ystäviä. Bury St Edmunds on ”perusenglantilainen” tunnelmallinen kaupunki. Kauppoja ja kahviloita löytyi paljon, kaikki kyllä sulkeutuivat jo 17.30 - 18.00. Mutta löysimme kyllä kuukauden aikana tapamme päästä shoppailemaan. Kengät ja laukut olivat todella halpoja. Ruoka oli kalliimpaa. Keskiviikkoisin ja lauantaisin oli markkinat keskellä kaupunkia ja silloin oli paljon ihmisiä liikkeellä. Markkinatkin kyllä loppuivat samoihin aikoihin kun kaupat sulkevat. Oli omituista tottua aikaisiin sulkemisaikoihin, kun on Kokkolassa tottunut, että kaupoissa pystyy käymään myöhemminkin illalla.

Illat vietimme useasti katsellen elokuvia, jotka lainasimme Hamilton Housen omistajan pojalta, jonka kavereihinkin pääsimme tutustumaan.

Työpaikkani oli koulun työssäoppimistoimisto. Ensimmäisenä työpäivänä oli sovittu, että minut haetaan aulasta klo 9. Tunnin odotuksen jälkeen mies tuli hakemaan minua, hänkään ei tiennyt, minne minun piti mennä. Loppujen lopuksi löysimme oikean paikan. Työni oli pääasiallisesti sihteerin töitä toimistossa, joka oli kuin oppisopimustoimisto. Laitoin papereita oikeisiin kansioihin ja tein myös tietokoneella kaikenlaista tehtävää. Ei mitään suurta älykkyyttä vaativaa. Kaikilla työntekijöillä oli omat työpöytänsä ja sain myös omani. Työpaikka oli siisti perinteinen toimisto. Aluksi oli hyvin vaikeata oppia ymmärtämään nopeaa, murteista brittienglantia. Huomaamatta se alkoi kuitenkin selkeytyä. Työpaikalla kaikki sujui hyvin, ymmärsin ja sain kaikki työtehtävät tehtyä.

Työpaikan ilmapiiri oli todella hyvä. Todella ystävällisiä ja sosiaalisia työkavereita, kysyivät kuulumisia, haluanko teetä ja kaikkea muuta. He halusivat selvästi, että minäkin viihdyn työpaikalla ja tunnen kuuluvani joukkoon. Suuri ero suomalaisiin työpaikkoihin oli, että he eivät tehneet niin ahkerasti töitä, mutta tulivat kuitenkin aina ajoissa paikalle. Englantilaiset selvästi pitävät seurustelusta enemmän ja yrittävät välttää työntekoa. Kaikki työt tuli kyllä tehtyä, mutta suomalaiset ovat paljon ahkerampia työpaikoillaan. Työpaikalla pukeuduttiin asiallisesti ja vaatteet olivat siistit. Vietin kahvitaukoni ja ruokatuntini koulun ruokalassa ja sain itse valita mihin aikaan ne haluan pitää.

Englannissa oli paljon tottumista suomalaiselle. Hamilton Housessa, jossa yövyimme, emäntä teki joka aamu meille aamupalan. Oli omituista, ettei tarvinnut itse sitä tehdä kuten Suomessa on tottunut. Aamupalaan kuului appelsiinimehu, teetä, muroja, hedelmiä, toastia, voita ja marmeladia. Suihkut olivat aivan erilaisia, vettä tuli vähän ja se oli joko liian kylmää tai kuumaa. Ihmiset tulivat vastaan kadulla ja alkoivat jutella yllättäen. Se oli aluksi aika hämmentävää, mutta siihenkin tottui nopeasti. Ihmiset olivat niin paljon ystävällisempiä, sosiaalisempia ja ulospäin suuntautuneempia. He olivat hyvin kiinnostuneita meistä ja Suomesta. Heistä oli hauska tutustua suomalaisiin. Oli aivan mahtavaa viettää kuukausi niin kauniissa maassa kuin Englanti. Lähtisin vaikka heti uudestaan, jos tarjoutuisi mahdollisuus. Kuukauden työssäoppiminen ulkomailla oli kyllä korvaamaton kokemus!

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:16